

ת"פ 34159/04/17 - מדינת ישראל נגד אליהו גאון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 34159-04-17 מדינת ישראל נ' גאון(עציר)
לפני כבוד השופט שמואל מלמד

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד טל הוד ועו"ד הדר פרשר
נגד
אליהו גאון
ע"י ב"כ עו"ד ניר אלפסה
המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 20.04.17 בשעה 17.50 לערך, התפרץ הנאשם לדירתה של מיכל קנר פורמן בכך שפתח את דלת הדירה שהייתה סגורה, ונכנס עם פלג גופו העליון לדירה. בשל נפילת שקית שהייתה תלויה על דלת הדירה, המתלוננת הבחינה בנאשם ושאלה למעשיו. ענה הנאשם כי מחפש את ארנקו ונמלט מהמקום. כעבור כ- 10 דקות, שב הנאשם לבניין דירתה של המתלוננת וניסה לפתוח את דלת הדירה מול דירתה של המתלוננת, אך ללא הצלחה. אז, החלה המתלוננת לעקוב אחר הנאשם, עד אשר הגיעו השוטרים. בנסיבות האמורות, החזיק הנאשם באופניים ובעגילים החשודים כגנובים ובסלסלת האופניים החזיק הנאשם בסכין מטבח.
2. הנאשם הואשם בעבירות של התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977; החזקת רכוש חשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.
3. ביום 25.09.17 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום. הנאשם כפר בכך שהתפרץ לדירה כפי שמפורט בכתב האישום. לנאשם הסבר ביחס לנוכחות שלו בבניין המדובר באותה עת. נסיבות שהייתו שם היו כשרות ובעצם ההתנהלות שלו בבית המשותף נועדה לאתר את ארנקו שאבד שעה קלה קודם לכן. ביחס לעבירות המיוחסות לו של החזקה של נכס החשוד כגנוב וסכין, הטענה היא שהאופניים שייכים לו וגם העגילים. ביחס לסכין, לדבריו מצא אותה בפח של מסעדה.
4. בדיון שהתקיים בפני ביום 19.11.17 נשמעו עדי התביעה ועדותו של הנאשם. הצדדים סיכמו וכעת מובאת הכרעת הדין בעניינו של הנאשם.

5. איני מוצא מקום לנתח את הראיות שהובאו בפני נוכח העובדה כי הנאשם למעשה לא כפר בעובדות כתב האישום, אלא לדבריו יש לו הסבר למעשיו. הגב' מיכל קנר פורמן (להלן: המתלוננת) העידה על עובדות כתב האישום בצורה מלאה. הנאשם מצדו הודה כי ביצע את שיחסה לו המתלוננת (בשורה 27 ואילך עמוד 16 לפרוטוקול), הודה הנאשם כי הכניס את ראשו לביתה של המתלוננת. לענין העגלים ראה שורה 24 עמוד 17 לפרוטוקול. לענין הסכין ראה שורה 22 עמוד 17 לפרוטוקול. לענין האופניים שורה 28 עמוד 21 לפרוטוקול.

6. אם כן, לאחר שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום יש לבדוק את היסוד הנפשי בלבד. במקרה הנוכחי קיימות שלוש רמות הוכחה נדרשות באירוע. לגבי העבירה הראשונה של התפרצות ועל המאשימה להוכיח כי הנאשם ביצע את העבירה "בכוונה לבצע גניבה או פשע". לגבי עבירת של החזקת הרכוש החשוד כגנוב הנטל הוא על הנאשם "ואין בידו להניח את דעתו של בית משפט שרכש את החזקה בהם כדין". לגבי עבירה של החזקת סכין הנטל על הנטל למתן הסבר המניח את הדעת להחזקה "ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה". כפי שאנו רואים החוק מחייב שלוש רמות הוכחה שונות לגבי כל עבירה. כעת נפנה לבחון האם התביעה עמדה בנטל? במקרה שהנטל מתהפך עמד הנאשם בנטל?

7. בעבירת ההתפרצות הנאשם טען כי הגיע למקום כדי לבקר ידידה. לאחר שנפרד מהידידה גילה כי ארנקו נעלם ובנסיבות אלו חזר על עקבותיו כדי לחפש את ארנקו. לדבריו כאשר היה בבית הידידה לפני שיצא מביתה עוד הרגיש שהארנק נמצא אצלו. כשירד במדרגות ולקח את האופנים לכיוון השביל הרגיש שהארנק שלו אבד. הנאשם דפק על דלתות הבתים בבניין וללא מענה. בביתה של המתלוננת דפק על הדלת שהייתה פתוחה, לא לרווחה, בערך 15 ס"מ. הכניס את ראש לתוך ביתה של המתלוננת. בעקבות הכנסת הראש התפתחה שיחה עם המתלוננת. הנאשם אף טען כי מסר למתלוננת את פרטיו כי במקרה ותמצא את הארנק תוכל ליצור עמו קשר. אני מוצא לדחות גרסה זו של הנאשם. ראשית, מדובר בגרסה הסותרת לחלוטין את גרסת המתלוננת. שנית, המתלוננת לא נשאלה ולו שאלה אחת בחקירה נגדית לגבי גרסה זו של הנאשם. הנאשם מסר כי מסר פרטיו למתלוננת דבר שלא נחקר ההפך המתלוננת אמרה שורה 24 עמוד 3 לפרוטוקול "ישר אמרתי, מה אתה חושב שאתה עושה ובאתי לטרוק את הדלת, הוא הספיק להגיד רגע, רגע, אני רק מחפש את הארנק שלי. טרקתי את הדלת ונעלתי אותה." מדברים אלו ניתן ללמוד כי כלל לא היה שיח על פרטי הנאשם. בנוסף, הנאשם מסר כי הכניס רק את ראשו המתלוננת מסרה כי הכניס את פלג גופו (שורה 23 עמוד 3 לפרוטוקול) והדבר לא נסתר. בהמשך, טענה המתלוננת כי הנאשם נכנס לבניין אחר לאחר שעקבה אחריו. הנאשם באופן תמוה לא זכר אירוע זה (שורה 21 עמוד 22 לפרוטוקול). התנהלותו הכוללת של הנאשם היא תמוהה מאד. הנאשם לא רצה למסור פרטי ידידה שבא לבקר כיוון שהיא נשואה. התנהלות זו פוגעת בהגנת הנאשם. מכלל הראיות שהובאו בפני בית המשפט עדותה של עדת התביעה שעשתה עלי רושם אמין בדבריה לא סתרה עצמה ואף עשתה פעולות בילוש בעצמה לצורך איתור העברייני. מנגד עדותו של הנאשם, שסתרה עצמה לא הייתה קוהרנטית ובקטעים הרלוונטיים לאישום הפריצה, לא זכר הנאשם כלל כי אירעו כמו כניסה לבניין נוסף. התנהלות זו של הנאשם עשתה רושם רע על בית המשפט והשארה הרגשה כי לנאשם יש מה להסתיר וכך הוא העיד. בנסיבות אלו שאני מוצא לדחות את עדותו של הנאשם אני מוצא לקבוע כי כנסתו של הנאשם לדירת המתלוננת הייתה במטרה לבצע עבירה של גניבה או פשע.

8. אני מבקש להתייחס בקצרה לעובדה כי הנאשם למעשה לא מסר הודעה במשטרה. אף שעדותו של הנאשם בבית המשפט הייתה כבושה ומטעם זה בלבד היה מקום לדחות אותה. קיבלתי את עדותו בבית המשפט כלשונה לא

לעניין אמתותה, שכן היא נדחתה. אולם התייחסתי כאילו הייתה גרסתו. אני חייב לומר כי טענתו של הנאשם כי לקח סבוטקס וקלונקס ובשל כך התנהל בתחנת המשטרה כפי שהתנהל. טענה זו לא הוכחה ולא הובאה שום חו"ד רפואית המוכיחה כי אכן אלו התופעות של עירוב התרופות. מעבר לכך לא הביא הנאשם שום מרשם רפואי המאשר לו לקחת את התרופות שנטל, הרי שהנאשם הכניס עצמו למצב זה. בית המשפט צפה בדיסק החקירה, הנאשם נראה יושב על כיסא כאשר ראשו שמוט, לאורך כול החקירה והוא אינו מגיב. הנאשם הובא ויצא מהחדר בהליכה. כאמור, לא ניתן ללמוד מסרטון הרבה, האם הנאשם ישן באמת או שעשה עצמו ישן כאמור בת/2. כל שניתן ללמוד ממנו כי הנאשם לא שיתף פעולה עם החוקרת. סוף דבר, איני סבור כי הגנת הנאשם נפגעה. ההפך בטווח הזמנים שחלף, הגנתו של הנאשם במקום להיות תואמת עובדות כפי שפרטתי התרחקה מהעבודות והפכה להגנת בדים.

9. לעניין עברת החזקת רכוש כגנוב. לגבי העגילים כיוון שמדובר בעגילים של אחות הנאשם. מלבד אמירתו לא הובאה ולו ראייה אחת לכך, הנאשם יכול היה להביא בן משפחה שיאשר טענתו ולא עשה כך. לגבי האופנים לא היה לנאשם מלבד האמירה ראייה התומכת בעדותו. אני מתקשה לראות כיצד זה השאיר הנאשם את האופנים ללא השגחה למשך זמן כה רב ומבלי לקשור אותם. הזמן בו שהה בביתה של המתלוננת. במשך לילה ועד לשעה 17.50 למחרת, כאשר בסל של האופנים חפצים שלו. טענת הנאשם כי הוא מכניס את האופנים בביתו לתוך הבניין. נראית מוזרה שהוא הותיר אותם ללא פיקוח. כאשר לדבריו הפרוטה אינה מצויה בידו והוא שילם אליהם 600 ₪. סוף דבר בהעדר כל ראייה לדבריו של הנאשם אני מוצא לדחות טענות הנאשם.

10. לעניין עברת החזקת הסכין, הנאשם כלל לא נתן הסבר להחזקתם לדבריו הוא מצא אותם בזבל. הסבר זה לאו הסבר הוא. הנאשם לא יכול היה למסור את נסיבות המציאה לא יכול היה למסור מקום המציאה ואפילו מאיזה אשפה של איזו מסעדה לא יכול היה הנאשם למסור. הנאשם נעדר הסבר המניח את הדעת. סכין הוא אינו חפץ שאפשר לטעון לגביו כי "מצא אותו" ולהכשיר החזקתו. אני מוצא לדחות טענת הנאשם לעניין ההחזקה הכשרה.

11. סוף דבר, הנאשם לא עשה עלי רושם טוב במהלך עדותו. הראיות שהובאו לבית המשפט מעידות על כך שהנאשם נכנס לדירת המתלוננת במטרה לגנוב או לבצע פשע. הנאשם החזיק בסכין ללא הסבר המניח את הדעת. הנאשם החזיק בעגילים ובאופניים מבלי שיש בידו להוכיח כי החזקתם כדין.

12. נוכח כל האמור אני מרשיע את הנאשם בעובדות כתב האישום, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977; החזקת רכוש חשוד כגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז - 1977; החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ח, 21 נובמבר 2017, במעמד הצדדים